

Feixas, amb la ofrena de un volumet de poesíes seves, acuradament estampades a Càñ Bonet d' Olot.

El present es delicadíssim i oportú. Son objecte l'expressa Mn. Burgas en prologar-lo:

«...Nosaltres, els qui havém copçat tota la íntima efusió de l' amístat de Mn. Feixas, els qui havém compartit amb ell el mós de pá de l'entusiasme levític al Seminari i les aficions esperançades del treball docent al Collell, els qui mantes vegades l' hem contemplat ascendir amb la confiança al cor la feixugosa muntanya de la vida, veient-lo devallar, trasmudada la faç o resplendent, com altre Moisès, del Sinai de la inspiració, nosaltres que acompanyém avui al triomf esplendorós del company poeta, fet sacerdot d'un Deu tot Poesía perque és tot Amor, no podém deixar aquesta data sens marcar-la de faisó imborrable, primerament al cor i després, donant natural sortida al magne càntic que'l companyerisme ha cizellat dins nostres éssers, gravant-lo en els grafismes de aquest llibre forjat al calor d' un amor veritable...»

Per l'èxit de *Gemmes* rebin homenatjat i ofrenadors nostra felicitació mes sincera.

CRÓNICA DEL COLLELL

Impressió.—Ràpidament —car l'espai, ocupat per la ressenya del trist esdeveniment de la mort del sabi i sant Vice-director del Collell Mn. Roquer (q. a. C. s.), curteja per a la present crònica— hem de presentar la vida del Casal de Santa Maria durant el trimestre que acaba de finir.

Trimestre marí, en diríem si deguéssim condensar tota la impressió en dugues paraules: Trimestre del mes de maig, dels fervors de fi de curs, de les despedides dels alumnes a la Mare, de les romeries enfervoritzaadores, del compliment de les promences fetes en jorn de perill...

Es arribat l'estiu i el culte a Santa Maria del Collell es igualment solemnia i majestuós com en els temps del curs amb la presència dels col·legials.

¡Lloada siga la nostra Madona que d'aquesta cloterada, santificada per la seva aparició, n'ha volgut fern un lloc d'inestingibles devocions marianes!...

Les Romeries.—Maig joliu porta anyalment per al Santuari de Madona la Verge del Collell un expandiment popular de la devoció a Santa Maria jamai interròmpuda. Els cors fidels a l'uníssó amb la natura tota floreixen abastament als peus de la Verge apareguda a Miquel Noquer, del Torn, i li ofrenen en amorosa emulació l'encens puríssim de sos amors i devocions.

Les romeries dels pobles de la rodalia a Santa Maria del Collell, tenen un caient típic que enamora; ja pot plourer, ja poden els camins haber esdevingut intranzitables, ja poden les rieres obligar a una llarga volta per a ésser travessades, sempre la devoció a la Verge, pot més que els elements contraris, els pobles de la contrada jamai deixen l'anyal visita corporativa al Santuari del Collell.

Seguint la tradició començá el poble de Sant Miquel de Campmajor, al que s'uní el veínatge de Marlant, seguint després, en sos dies senyalats, Falgóns, La Miana, Mieras, Cellent, Briolf i Torn, presidides to-